

ה"ט 31883/07/18 - עובי עובד אקאפי נגד יצחק לוגסי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 31883-07-18 לוגסי נ' עובד
ה"ט 31900-07-18 אקאפי נ' לוגסי

לפני כבוד השופט אריאל צימרמן

עובי עובד אקאפי באמצעות ב"כ עו"ד מישל חזן

המבקש:

נגד

יצחק לוגסי באמצעות ב"כ עו"ד אבי פיק

המשיב:

החלטה

בקשה להארכת תוקפו של צו שניתן בהסכמה לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001, בששה חודשים נוספים. דין הבקשה להתקבל.

1. ברקע הדברים: סכסוך עסקי. המבקש והמשיב, כך לפי האמור בשטר בוררות שעליו חתמו, הקימו שותפות בעסק לריהוט ברחוב עולי ציון 13 בתל אביב-יפו. זאת עשו בשנת 2016, בלא כל הסכם סדור. מסוף שנת 2017 לערך, כך המשיב, הוא אינו פעיל עוד בעסק. אך לטענתו מגיעים לו 30% מרווחי השותפות, וזכויות נוספות. בחודש אוקטובר

עמוד 1

2017 פנו להליך בוררות, שנסב על שאלת רווחי השותפות לתקופה שבין הקמתה ועד אוגוסט 2017. ההליך התמשך לדעת המשיב זמן רב מדי, באשמת המבקש. במחצית חודש יולי 2018, אין חולק, החלה סדרת אירועים ביוזמת המשיב שהניעה את הצדדים שניהם להגיש בקשות לצווי מניעת הטרדה מאיימת זה כנגד זה. טען המבקש, בסדרת בקשות: המשיב הגיע לעסק משך תשעה ימים ברצף, החליט להביא לסגירתו, איים על המבקש, גירש את העובדים ואת הלקוחות, ובשיאם של דברים ביום 22.7.2018 נעל המשיב את המבקש בתוך החנות, באופן שנדרש פורץ מנעולים על מנת לחלץ את המבקש. ומנגד עתר המשיב בבקשתו שלו: המבקש נוכל וגנב שכן הוא מבריא את נכסי העסק. ועוד ביקש אז המשיב: לסגור את החנות עד שיסתיים הליך הבוררות.

2. דיון התקיים ביום 24.7.2018 לפני כב' סגנית הנשיא השופטת טל לוי-מיכאלי. הודיע המשיב: "בגדול" המבקש הוא שניהל את העסק, המשיב לא עבד בעסק, המשיב השקיע, ועתה המבקש מעכב את הליכי הבוררות. לאחר שמיעת דבריו הציע בית המשפט: את זכויותיהם ישמרו, אך בל יתקרב המשיב לעסק מרחק של למטה מ-50 מטר. מעבר לאמור, ולצורך "הפרדת כוחות", הוצע: איסור הדדי של כל הטרדה ואיום. הצדדים הסכימו, וצו ניתן לתקופה המירבית שבחוק של ששה חודשים, קרי עד יום 24.1.2019.

3. ביום 22.1.2019 עתר המבקש: יש להאריך את תוקף הצו. הבוררות נסתיימה, אך כיוון שהמבקש ביקש לבטל את פסק הבורר המחלוקת נמשכת. בדעת המשיב, כפי שמסר לב"כ המבקש, להתייצב עם סיום הצו בעסק ו"לבדוק את הדברים". המבקש חפץ להגן על עצמו, על עובדיו ועל העסק ומכאן בקשתו. ארעית הוארך תוקף הצו, ואפשרתי למשיב למסור עמדתו.

4. מסר: אינו מסכים להארכת התוקף. הבוררות הסתיימה, והיא מלמדת על כך שלעסק היו רווחים, וכי המשיב זכאי ל-30% מהם, קרי כ-170 אלף ₪ עד לחודש אוגוסט 2017. כל רצונו של המבקש להרחיק את המשיב מן השותפות ומקניינו של המשיב כדי שיעשה בנכס כבשלו. המשיב חפץ מנגד להכנס לעסק, לעבוד בו, לקבל את שכרו ולחלוק ברווחי השותפות.

5. דיון התקיים אפוא. שמעתי באריכות את טענות הצדדים ואף בעלי הדין עצמם אמרו את דברם. להארכת תוקף הצו לא הסכים המשיב, כפי זכותו כמובן, ועל כן ומשמיצו הצדדים את הדיון להשמעת עמדותיהם עד תום יש להכריע. וההכרעה ברורה: חרף כל הטענות באשר ל"איזונים" שהציע ב"כ המשיב לעשותם, יש רק פתרון אחד האפשרי במכלול הנסיבות והוא הארכת תוקפו של הצו כמבוקש. אבהיר בקצרה.

6. הבקשה משיקה לסכסוך האזרחי שבין הצדדים, בין אם זה הנסב על הבוררות שהסתיימה ואישור או ביטול פסק הבורר שניתן בה נתונים להכרעתו של מותב אחר בבית משפט זה, בין אם לטענות המשיב לזכויות מכוח השותפות גם לאחר אוגוסט 2017. מובן מאליו שיש להזהר היטב פן הליכים לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת יהפכו לשביל עוקף הדינים האזרחיים הרגילים. אף אם הגדרתו של מושג ה"הטרדה מאיימת" בסעיף 2 לחוק מניעת הטרדה מאיימת רחבה היא, ברור שלא כל סכסוך הנסב על זכויות ניתן יהיה להסיט באמתלה זו לבירור מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת. אולם מנגד אין גם מניעה לכך שבמקביל לבירור המחלוקת האזרחית, תינתנה הוראות מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת שתכליתן לסכל התנהלות מטרידה ועוכרת שלווה, שחשש קיים כי תימשך. מובן, הטיפול בהתנהלות זו מכוח חוק מניעת

הטרדה מאיימת אינו חופף ואינו תחליף לבירור מכוח הדין האזרחי הרגיל. לא ייקבעו זכויות קניין בעיצומו של הליך לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת. צו לא יהווה קרדום לחפור בו בהליך האזרחי, אף לא מחסום מפני נקיטת הליך אזרחי בדי המטריד להבטחת זכויותיו. אולם אפשרות, צרה וחריגה, ודאי קיימת לטיפול בהתנהלות מי מן הצדדים במחלוקת גם באספקלריה של חוק מניעת הטרדה מאיימת.

7. המקרה שלפנינו ידגים. גם אם מדובר בשותפות, מדובר בשני צדדים שחרף קרבת משפחה מסוימת ביניהם ודאי אינם יכולים להמצא במקום אחד. הדברים הודגמו באירועי העבר, ביחס הצדדים זה לזה באולם, ואף בפסק הבורר, שם עמד הבורר על "רגישות היתר הקיימת בין הצדדים" ועל כך ש"ההבדלים באופיים ודרך התנהלותם" (לשון עדינה) הובילו למצב חריג שבו לא התאפשרו מפגשי בוררות משותפים. בפרט, התנהלות המשיב, עד למתן הצו, היא כזו שמחייבת מעורבות שיפוטית ומניעת כל קשר בין השניים: הוא לא הכחיש למעשה את טענות המבקש, על הגעתו הרצופה של המשיב לעסק יום אחר יום בחודש יולי 2018, תוך הנעת העובדים והלקוחות שלא להתייבב במקום. אף את שיאם של הדברים לא הכחיש המשיב: אכן, הוא נעל את המבקש בתוך העסק, עד שהלה נזקק לפורץ מנעולים כדי לצאת. והסביר:

"היו לי המון אמוציות בגוף. אני מתנצל. אני יודע שעשיתי טעות ואני משלם עליה מחיר מאד כבד. ההיסטוריה שלי שאני לא בן אדם אלים. האלימות היחידה היא כלכלית כלפיי שממשיכה במשך שנים לקבל כביכול אישור בחסות החוק להשאיר אותי בחוץ. אני פעלתי לא נכון. אני מתנצל. אני מוכן להפקיד ערובה שתשמש בתור עירבון במידה ואנסה לנעול את המבקש, את העובדים, את העסק, או לגרש לקוחות".

ההבנה של המשיב באשר לקושי בהתנהלותו היא במקומה. אך אין כל כוונה להחליף את הצו המרחיק אותו מן העסק בחיוב בלתי נהיר להפקדת עירבון, שיחולט במקרה שינעל שוב את המבקש בחנות, או שיגרש לקוחות.

8. דיבר ב"כ המשיב ב"איזונים" שיש לעשות, חשש לפגיעה ב"קניינו" של המשיב. איזונים אלה תוצאתם קבלת הצו, החשש לפגיעה בקניין אינה משמעותית ונעדרת נפקות. המשיב אינו פעיל בעסק, דבריו שלו, מסוף שנת 2017. הצו מחודש יולי 2018 שניתן בהסכמה, או שיינתן עתה גם בלא הסכמה, אינו משנה מן המצב הקיים. אם למשיב זכות ל-30% מן הרווחים, יקבלם, הכל בהתאם לכל החלטה של הבורר או של בית המשפט. צורך לנכוח בחנות אין. היא אף לא תועיל. אם רצונו הוא להתייבב בחנות, שהמבקש יימנע מלהתייבב באותו יום, וכך יקבל המשיב שכר (כך הצעתו) - המבקש ודאי לא יישא בשכרו של המשיב, ואין הדבר גורע מזכותו של המשיב שאיני מחווה בה כל דעה לדרוש כספים. אם רצונו הוא להתייבב בחנות על מנת לוודא שהמבקש אינו עוסק בהברחת נכסים (כך הסברו) התועלת דלה אך ברי שכל תוחלתה של התייבבות שכזו היא עימות. את המידע על אודות העסק עולה כי יוכל המשיב לקבל גם דרך בא כוחו ומידי ב"כ המבקש (שדיבר במסירת מאזני בוחן ודו"ח מכירות חודשיים אם בכך חפץ המשיב), גם בלא שיש בכך הודאה לזכותו בכל חלק מרווחי העסק. התייבבות בחנות אינה על הפרק, ולא היא שתפגע - ודאי לא מהותית - ב"קניינו" של המשיב, שאינו אלא זכויות המיעוט הנטענות שלו בשותפות וברווחיה (שוודאי שמורות לו), להבדיל מאשר ניהול החנות או העסק, שאין כל ראייה לכך שהם זכות קנויה שלו. ובכל מקרה, אפילו נמצא פגיעה כלשהי ב"קניינו" של המשיב הגלומה בעצם הרחקתו מן העסק, הרי שזו אינה שוקלת כנגד החשש ממעשיו ככל שרגשותיו ישובו ויגברו עליו.

9. נוכח כל האמור, הצו מיום 24.7.2018 מוארך בששה חודשים נוספים, והוא יעמוד בתוקפו עד יום 24.7.2019. אין באמור כדי להקרין בדרך כלשהי על טענות הצדדים בקשר עם הבוררות, או בקשר עם זכויות נטענות של המשיב ביחס לתקופה המאוחרת לבוררות, שהרי לא בכך עוסקת החלטתי זו. בנסיבות העניין, וחרף הצורך בבירור הבקשה עד תום, לא ייעשה זה הפעם צו להוצאות.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ו' אדר א' תשע"ט, 11 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.